De pe cuprinsul țării

BRAȘOV

ZECE PREZENȚE NEÎNTRERUPTE ÎN CATEGORIA A

Anul acesta, formația Steagul roșu Brașov serbează 10 ani de la debutul în categoria A. Jubileul va fi sărbătorit, printre altele, cu un meci de fotbal de mare atracție, în care — așa cum spunea prof. Teodor Verdeș, **vicepreședinte al clubului brașovean** — după toate probabilitățile, foștii fotbaliști ai Steagului roșu vor avea ca parteneri pe vechii jucători de la C.C.A., care **au sărbătorit în acest an împlinirea a 20 de ani de la înființarea clubului lor.** Așa se face că în aceste zile, la stadionul **Tineretului din Brașov vin să se „pregătească" foștele stele locale** Ghiță, Constantinescu, Percea, Birsan, Zaharia, Marinescu, Seredai, Hasoti, Mezsaroș, Proca, Zbircea, David, Hidișan, Fusulan. **Meciul jubiliar va avea loc în ziua de 13 august.**

C. GRUIA
corespondent

BAIA MARE

CAMPIONAT ORĂȘENESC AL „PITICILOR"

În organizarea secției de fotbal A. S. Minerul, se desfășoară la Baia Mare o foarte frumoasă competiție fotbalistică, dotată cu o cupă, la care au fost invitate să participe șase formații de pitici din asociațiile sportive locale. Faptul că această întrecere a celor mici a angrenat peste 100 de copii iubitori ai fotbalului și că ea se desfășoară în exclusivitate pe gazonul stadionului central 23 August este o garanție că va avea deplin succes.

V. SĂSĂRANU
corespondent

SIBIU

PROMOVATĂ, FĂRĂ NICI UN MECI PIERDUT!

Formația sibiană METALUL I.O.S. (antrenor, instructorul R. Cernușca) a cucerit titlul de campioană orășenească în urma unor rezultate demne de remarcat: din 14 jocuri susținute ea a cîștigat 13, iar unul l-a terminat la egalitate, înscriind adversarilor 57 de goluri și primind doar 8.

În barajul pentru promovarea în campionatul regional, Metalul I.O.S. a avut, de asemenea, o frumoasă comportare, obținînd victoria în toate cele trei partide susținute: 4—0 și 3—0 cu Recolta Ocna Sibiului (meci preliminar), 3—2 cu Automecanica Mediaș și 5—2 cu Ceramica Sighișoara. În urma acestor rezultate, echipa Metalul I.O.S. Sibiu a promovat în campionatul regiunii Brașov.

GH. TOPÎRCEANU
corespondent

PLOIEȘTI

FLACĂRA — REDIVIVUS!

Rîndul de sus: Rosală P., Petre Gh., Grossu I., Atanasiu E., Moldoveanu I., Pancovici M., Ganea I. Rîndul de jos: Nițu V., Lupea I., Olteanu C., Sandu T., Dima Șt., Zelea B.

Pentru iubitorii fotbalului din Ploiești, „Flacăra" înseamnă un nume de echipă de care sînt legate numeroase amintiri: l-a purtat cîndva actuala formație de categorie A, Petrolul. Deși nu la dimensiunile inițiale, semnificația sa este pe cale de a fi reactualizată de o nouă purtătoare a acestui simbol și anume de către echipa de fotbal a muncitorilor **Întreprinderii de carotaj-Ploiești.**

Formație foarte îndrăgită în orașul nostru datorită jocului ei frumos, Flacăra Carotaj și-a încununat titlul de campioană orășenească pe anul 1966—1967 cu performanța de a promova în campionatul regional. Ea a întrecut în partidele de baraj, încheiate recent pe **Victoria Bordeni cu 4—0, pe Petrolul Tîrgoviște cu 3—0 și pe Petrolul Urlați cu 4—0.**

Remarcabilul succes al fotbaliștilor de la Flacăra Carotaj Ploiești se datorește îndeosebi sîrguinței și seriozității cu care s-au pregătit sub conducerea tînărului antrenor **Mircea Haită.** De altfel, tineri și foarte tineri sînt înșiși componenții lotului. (Media de vîrstă sub 23 de ani).

Comportarea exemplară pe terenul de sport **(nici un fotbalist de la Flacăra nu a fost sancționat sau avertizat în campional),** este completată de o atitudine la fel de corectă față de muncă, față de colectivul întreprinderii în care lucrează.

ANA CÎRSTEA
corespondent

ORADEA

CAMPIONATUL REGIONAL AL ȘCOLILOR GENERALE

Timp de trei zile, stadionul Voința din Oradea a găzduit faza finală — regională — a campionatului rezervat școlarilor din clasele V—VIII. La întreceri au luat parte nouă echipe, nivelul lor fiind în general mulțumitor. În finală, echipa școlii generale nr. 14 din Oradea a dispus cu 1—0 de cea a școlii generale din Buntești (raionul Beiuș).

O mențiune pentru organizarea exemplară a acestei competiții la care și-au dat concursul secția de învățămînt a Sfatului popular regional și Consiliul regional al U.C.F.S. Crișana.

ILIE GHIȘA
corespondent

DIN PATRU CALIFICĂRI, DOAR UNA CU SUDOARE

Note

În aceste zile, cînd în întreaga țară se face simțit efortul general de căutare și aplicare a celor mai eficiente măsuri menite să îmbunătățească nivelul competițional al fotbalului nostru, o relatare primită din Oradea stîrnește cel puțin nedumerire. Iată, pe scurt, despre ce este vorba:

După încheierea campionatelor raionale de pe cuprinsul regiunii Crișana, s-a trecut la programarea „barajului" care să desemneze patru formații promovate în campionatul regional viitor. În urma tragerilor la sorți s-au stabilit următoarele patru întîlniri tur-retur: Tractorul Nușfalău *(raionul Șimleu)* — Progresul Sinlob *(Marghita),* Recolta Diosig *(Oradea)* — Flamura roșie Pădurea Neagră *(Aleșd),* Biharea Vașcău *(Beiuș)* — Spartac Batăr *(Salonta)* și Știința Oradea *(oraș Oradea)* — Flacăra Țipar *(Criș). Așadar, în total opt întîlniri, așteptate cu viu interes de către suporterii locali, deosebit de importante, prin caracterul lor decisiv, pentru viitoarea componență a întrecerii regionale. Ele reprezentau pentru fiecare din cele opt campioane raionale etapa finală a muncii unui an întreg, treapta de încununare a speranțelor, a efortului depus de-a lungul competiției raionale cîștigate, un ultim asalt în atingerea țelului țintit — promovarea în campionatul regional. De aceea, apare cu totul de neînțeles modul în care trei dintre aceste echipe, conducerile secțiilor de fotbal respective, au privit întîlnirile lor de baraj pentru calificare.*

Din cele patru duble partide hotărîtoare, programate în virtutea regulamentului existent, s-a disputat doar una (Recolta Diosig — Fl. roșie Pădurea Neagră, 5—6 în tur și 2—2 în retur). Celelalte nu au mai avut loc deoarece campioanele raioanelor Marghita, Salonta și Criș au prezentat neregularități în carnetele de legitimare ale jucătorilor, ceea ce dovedește că ele, de fapt, au ținut să participe la jocurile de baraj într-o componență „puțin schimbată" față de cea cu care au cîștigat campionatele raionale respective. Drept urmare, noile promovate în campionatul regional Crișana au fost declarate echipele Recolta Diosig (prin baraj) și Știința Oradea, Tractorul Nușfalău, Biharea Vașcău (toate trei fără a susține vreo întîlnire de calificare).

Evident că, într-o asemenea situație, altcum nu se putea proceda, litera de regulament fiind clară. Ne întrebăm, însă, ce au făcut comisiile raionale, comisia regională, pentru a preîntîmpina această lipsă elementară de respect manifestată de cele trei campioane raionale față de o competiție superioară? Cum și-au îndeplinit ele rolul de factori coordonatori, îndrumători și de control în viața și activitatea secțiilor de fotbal din regiune?

N. SOCOL

CONVERSAȚIE CU CITITORII

De cîtva timp rubrica noastră DIALOG CU CITITORII, publicată în această pagină, nu a mai apărut. În ultima perioadă, de aproape două luni, revista FOTBAL a acordat totuși o mare atenție scrisorilor cititorilor. O bună parte din acestea le-am publicat la **rubrica** DEPLINA CONSIDERAȚIE SUGESTIILOR PRIMITE DE LA IUBITORII FOTBALULUI, cuprinsul altora l-am folosit în alte **materiale,** iar **alți** cititori au primit răspuns prin poștă. *Acum, după ce sugestiile publicate de la iubitorii fotbalului au fost sintetizate într-un material de concluzii, redeschidem corespondența noastră cu cititorii.*

„Vrem să conversați cu noi chiar în cuprinsul revistei, **ne-a scris cititorul** Anghel Paraschiv *din Ploiești.* Eu și prietenii **mei deschidem cu** interes pagina a doua fiindcă din răspunsurile **primite de alții ne** îmbogățim și noi cunoștințele", *adăuga fidelul nostru prieten.* Tovarășe Paraschiv, îți satisfacem dorința și reluăm firul **dialogului cu** cititorii, într-o nouă formă, inspirîndu-se din scrisoarea **dv.** CONVERSAȚIE CU CITITORII. *Așa dar,* START!

De ce nu răspundem unor anumite critici?

Cititorul RADU HRISTACHE din București, vădit iritat de unele jigniri aduse de presa literară revistei noastre, ne reproșează tăcerea în legătură cu unele critici „care sînt de fapt atacuri personale, lipsite de bun simț, peste puterea noastră de înțelegere, unice în toată presa românească". **Autorul scrisorii se referă în special la ultimul articol de acest fel publicat recent de revista „TRIBUNA" din Cluj, intitulat „Fotbal", și semnat de** Al. Căprariu.

Iată despre ce este vorba, tovarășe Hristache!

Sportul, devenind la noi, ca și peste hotare, o preocupare cotidiană, pe stadioane, în uzine, în birouri, acasă, la radio și televiziune, revistele de literatură au resimțit de cîțiva ani nevoia unor rubrici de o asemenea specialitate în care, fotbalul, cel mai popular sport, a ocupat, bineînțeles, 90 la sută din spațiu. Astfel, unii scriitori au avut prilejul să se preocupe direct și permanent de o mare problemă a epocii noastre, cu mijloacele specifice meseriei lor, poetice, sensibile, care să înnobileze prozaica lovire a mingii. Unele tablete ale scriitorilor, hazoase și ironice, gustate de cititori, n-au convenit multor specialiști și oficiali din sport și mai cu seamă din fotbal, firi mai pămîntești. Poate că mai mult din vina acestora din urmă, între scriitori, pe de o parte, și UCFS și federația de fotbal, pe de altă parte, a intervenit o atmosferă de rigiditate, transformată pînă în cele din urmă în adversitate mărturisită sau nemărturisită. Această stare de tensiune a fost alimentată de unele elemente oportuniste, carieriști înveterați, care au circulat și mai circulă încă de pe culoarele sediului UCFS, în redacțiile revistelor literare, înveninînd și mai mult atmosfera.

Oficialitățile sportive și-au închipuit că unele rezultate favorabile le scutesc de dialog cu scriitorii; scriitorii, mai răbdători, au zîmbit diplomatic succeselor și au așteptat să vină un eveniment convenabil răfuielilor. Și acesta a venit. Putea să vină și în împrejurări normale fiindcă, la cîțiva ani o dată, marile accidente sportive nu ocolesc pe nimeni. Dar la 24 mai 1967, la Zürich, data și locul meciului cu Elveția, 1—7, a fost un rezultat anormal.

Anomalia comportării echipei naționale a constat într-o vădită scădere a potențialului fizic și a combativității pe toată durata meciului, într-o dereglare generală surprinzătoare, fără precedent în partidele disputate de reprezentativa noastră în ultimii ani, situație care a dus la o înfrîngere la scor puțin obișnuit în întîlnirile internaționale. S-au făcut diverse presupuneri ale cauzelor acestei stări în care s-au aflat chiar și jucătorii de rezervă, fără să se reușească deplina elucidare a acestei probleme.

Este în acest caz etic, cinstit pînă în cele din urmă, ca o asemenea situație pusă de orice om cu bună credință sub semnul îndoielii, să fie folosită în mod conștient și repetat ca o bază pentru procese de intenții și răfuieli personale meschine? Firește că nu. O asemenea „vitejie" împotriva unor colegi de breaslă, nu va aduce laude acelor scriitori care au înlocuit critica principială cu defăimarea, ca să nu mai insistăm asupra unui intrus căzut ca din lună pe o rubrică de sport la revista „Tribuna", cum este Al. Căprariu. Acest „viteaz de după război", ca și cum în isteținea lui ar fi scris dinainte pe hîrtie ce se va întîmpla la Zürich, își permite să persifleze revista noastră și conducerea ei, pentru că nu au nutrit nici o dată gînduri sinistre despre fotbalul nostru, așa cum o face de mai mult timp secretarul de redacție al revistei „Tribuna".

Tovarășe Hristache, te încunoștiințăm că revista „Fotbal", plată după părerea lui Al. Căprariu, se vinde săptămînal în zeci de mii de exemplare, că a adus și va aduce milioane de lei beneficii statului, în timp ce acei ce ne ponegresc în coloanele „Tribunei", beau și mănîncă din... deficit planificat!

Adeziunea cititorilor a fost și va rămîne întotdeauna criteriul cel mai valabil al muncii, seriozității și competenței.

Arbitrii aleargă aproape dublu cît jucătorii.

Arbitrul Cornel Nițescu din Sibiu *ne-a scris despre importanta pregătirii și răspunderii arbitrilor.* „Pregătirea fizică este de o mare importanță, *scrie cunoscutul nostru arbitru internațional* deoarece conducătorul jocului trebuie să fie de la începutul pînă la sfîrșitul partidei în continuă mișcare".

El ne arată că, după unele date, un arbitru internațional care a condus un joc foarte bine, a alergat 14,5 km. *Comparînd această cifră cu media distanței parcursă de jucătorii unei echipe, se constată că un arbitru aleargă dublu cît jucătorii,* căci deplasările **apărătorilor unei** echipe însumează între 5—7,3 km, ale mijlocașilor **între 9—9,5 km,** iar ale înaintașilor de la 6 la 7,5 km.

Iată, deci, că arbitrii, dacă vor să se **găsească tot timpul la nivelul** fazei de joc, *trebuie să depună eforturi care uneori să depășească pe acelea ale jucătorilor.*

Bineînțeles că după această răspundere de ordin fizic, **arbitrii au una** *mult mai grea, aceea* a aplicării regulamentului de **joc, cu competență,** promptitudine și imparțialitate.